

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: **Bc. Kateřina Šmajclová** (Kulturální studia)

Název práce: **Slow-Life: Pomalé žití v dnešní rychlé době**

Vedoucí práce: **Mgr. David Skalický, Ph.D.**

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Předložená diplomová práce představuje kulturní fenomén zvaný Slow Life. V úvodu tematizuje jeho podstatu a motivaci, v dalších kapitolách pak čtenáři představuje, jak životní styl v duchu slow living vypadá. Svou pozornost přitom soustředí téměř výhradně na otázku stravování, oblékání a produkce odpadů, aniž by vysvětlila, z jakého důvodu pomíjí takové aspekty tohoto životního stylu, jakými jsou například otázka cestování, práce, peněz, urbanismu či médií. A pomíjí i „mediální reprezentace ‚pomalého života‘ včetně strategií přesvědčování, že právě pomalé žití je to pravé“, jimiž se dle zadání měla rovněž zabývat. Své téma tedy autorka uchopila velmi parciálním způsobem, aniž by to přitom vycházelo ze zřetelného záměru (ještě v úvodu 2. kapitoly píše: „Představíme-li si náš život jako celek, můžeme jej zjednodušeně rozčlenit na jednotlivé sektory, podobně jako například u koláčového grafu. Máme zde oblast stravování, oblékání se, cestování, oblast práce, technologie, nakupování, trávení volného času, a mnoho dalších. [...] všechny mají svou pomalou i rychlou verzi.“ – s. 9).

Práce je napsaná na jednu stranu velmi čtivě, je z ní patrné zaujetí pomalým životním stylem, porozumění pro něj i sympatie k němu a také schopnost to čtenáři předat; na druhou stranu však především ve své druhé polovině připomíná spíš jakousi praktickou příručku typu Jak žít slow! než akademickou práci, nadto diplomovou. (Některé pasáže působí svým nadšením spíš až jako reklama na určitý produkt – viz např. informace o bezobalové drogerii DM a Rossman [s. 26] či o REkelímku a REkrabičce [s. 32–33]). V závěru autorka píše: „Pokud někdo čekal, že na předchozích stránkách nalezne ucelený soubor zásad a pravidel, který by nám říkal, jak žít, bude jistě zklamán.“ (s. 45) To je bohužel neporozumění žánru – odstup, kritičnost, sociokulturní či teoretickou kontextualizaci

zkoumaného fenoménu, jeho ideologickou interpretaci v souvislostech současných kulturních válek nebo sémiotickou analýzu jeho mediálních reprezentací, to lze očekávat od takto zaměřené diplomové práce obhajované v rámci oboru kulturní studia, a ne soubor zásad a pravidel, která čtenáři poradí, jak žít slow, kde nakupovat, jak se stravovat a jak umenšit vyprodukovaný odpad.

Předložená diplomová práce sice má minimální rozsah znaků, stanovený pro diplomové práce v Nařízení ředitele Ústavu věd o umění a kultuře, pokud ji však posuzuji s ohledem na téma a způsob jeho zpracování, považuji její rozsah za nedostatečný (co vše by bylo ještě na místě tematizovat, to naznačují odstavce výše). Až na občasné přehlédnutí týkající se skloňování je práce po gramatické stránce v pořádku, citační praxe je náležitá (byť Mukařovského studii „Estetická funkce, norma a hodnota jako sociální fakty“, uvedenou v soupisu použité literatury, jsem v textu citovánu nenašel); pokud jde o použitou literaturu, odpovídá spíše popularizačnímu zaměření práce.

Předloženou diplomovou práci, u níž sice jsem uveden jako její vedoucí, avšak K. Šmajclová mi nedala příležitost ji skutečně vést, hodnotím jako promarněnou šanci – máme zde vhodně zvolené, aktuální a materiálově vydatné téma, ve výsledku však jen parciálně a spíš popularizačně uchopené, bez zřetele k tomu, co je klíčové pro kulturní studia a co z nich dělá seriózní a inovativní akademickou disciplínu.

Práci **doporučuji k obhajobě.**

Navrhovaná klasifikace: dobře

.....
podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 7. 6. 2022

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------